

พระราชบัญญัติ สมาคมการค้ำ พ.ศ. ๒๕๐ธ

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ว.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐ธ เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมกวรมีกฎหมายว่าด้วยสมาคมการล้ำ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ รัฐสภา ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ สมากมการก้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังกับตั้ง แต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใน ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง กับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

<u>บททั่วไป</u>

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"สมาคมการค้า" หมายความว่า สถาบันที่บุคคลหลายคน ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นเพื่อทำการส่งเสริมการ ประกอบวิสาหกิจอันมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้แบ่งบัน กัน

"ผู้ประกอบวิสาหกิจ" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบ ธุรกิจทางการค้า อุตสาหกรรมหรือการเงิน และให้หมายความ รวมถึงบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจอื่นใดในทางเศรษฐกิจที่รัฐมนตรี จะได้กำหนดในกฎกระทรวง "นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนกลางสมาคม การค้ำ หรือนายทะเบียนสมาคมการค้ำประจำจังหวัด แล้วแต่ กรณี

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 🍃

การจัดตั้งสมาคมการค้ำ

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ห้าม มิให้ผู้ประกอบวิสาหกิจตกลงเข้ากันเพื่อทำการส่งเสริมการ ประกอบวิสาหกิจในรูปอื่นใดนอกจากเป็นสมาคมการค้ำตาม พระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

มาตรา 🛪 ให้จัดตั้งสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้ำ ขึ้นในกรมการค้ำภายใน กระทรวงเศรษฐการ เพื่อควบคุมการ ออกใบอนุญาต และการจดทะเบียนสมาคมการค้ำทั่วราชอาณา-จักร และทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้ำประจำ **จังหวัดพระนกร**และจังหวัดชนบุรีด้วย

ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัด ธนบุรี ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้ำประจำจังหวัดขึ้นตรง **ต่อสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค**้ำ

ให้อธิบดีกรมการค้ำภายในเป็นนายทะเบียนกลางสมาคม การค้ำ กับเป็นนายทะเบียนสมาคมการค้ำประจำจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรีด้วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนอกจาก **จัง**หวัดพระนครและจังหวัดชนบุรีเป็นนายทะเบียนสมาคมการค้ำ ประจำจังหวัด

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสมาคมการค้ำ เว้นแต่จะได้ รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การตั้งสาขาสมาคมการค้าจะกระทำมิได้

มาตรา ๕ การขออนุญาตนั้น ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมี จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาต และได้ สอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่ เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบ เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการ จัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมีฐานะและความประพฤติดี ก็ให้นายทะเบียน สั่งอนุญาตและออกใบอนุญาตสมาคมการค้าให้แก่ผู้ขอ แล้ว จดทะเบียนสมาคมการค้าให้ด้วย

ถ้านายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือ ไปยังผู้ขออนุญาตโดยมิชักช้า ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง นั้นได้ โดยยืนอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนด สืบห้ำวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้เป็นที่สุด

การอนุญาตให้ตั้งสมาคมการค้าและการเลิกสมาคมการค้า ให้นายทะเบียนกลางสมาคมการค้าประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ให้สมากมการค้ำที่ได้รับใบอนุญาต และจด ทะเบียนแล้วเป็นนิติบุคคล มาตรา ๑๒ ถ้ำใบอนุญาตสมาคมการค้ำสูญหายหรือถูก ทำลาย ให้สมาคมการค้าขึ้นคำขอรับใบแทน

มาตรา ๑๓ สมาคมการค้าต้องมีข้อบังคับ และข้อบังคับ นั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (a) ชื่อ
- (๒) วัตถุที่ประสงค์
- (๓) ที่ตั้งสำนักงาน
- (๔) วิธีรับสมาชิกและให้สมาชิกออกจากสมาคมการค้า พลอดจนสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
- (๕) การดำเนินกิจการของสมาคมการค้ำ การตั้ง การ ออกจากตำแหน่ง และการประชุมของกรรมการตลอดจนการ ประชุมใหญ่

ข้อบังคับของสมาคมการค้าต้องนำไปจดทะเบียนต่อนาย ทะเบียนพร้อมกับการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้ำ ก่อน ออกใบอนุญาต ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งให้แก้ไข เพิ่มเติมข้อบังคับนั้นก็ได้

มาตรา ๑๔ สมาคมการค้าที่มีสมาชิกซึ่งมิได้มีสัญชาติไทย เกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมดจะจัดตั้งขึ้นและดำรงอยู่ได้ เฉพาะแต่ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรีเท่านั้น มาตรา ๑๕ ชื่อของสมากมการค้าต้องเป็นอักษรไทยแต่จะ มือักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะใช้ชื่อได้แต่เฉพาะที่ปรากฏในข้อบังคับเท่านั้น ห้ามมิให้ ใช้ข้อความ "แห่งประเทศไทย" หรือข้อความที่มีความหมาย ในทำนองเดียวกัน ประกอบเป็นชื่อของสมาคมการค้า

ให้สมาคมการค้ำจัดให้มีบ้ายชื่ออ่านได้ชัดเจนติดไว้ที่หน้า สำนักงาน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มือกษรไทยประกอบ ว่า "สมาคมการค้า" หรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า "สมาคมการค้า" ในดวงตรา บ้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมิได้เป็นสมาคมการค้า เว้นแต่เป็นการใช้ในการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้า

มาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำลั่งเป็นหนังสือ เรียกบุคคลใด ๆ มาสอบถาม หรือให้ส่งเอกสารมาเพื่อประกอบ การพิจารณาเกี่ยวกับการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้ำได้

หมวด ๓

การดำเนินกิจการของสมาคมการค้ำ

มาตรา ๑๘ ให้สมาคมการค้ามีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนิน กิจการของสมาคมการค้า และเป็นผู้แทนของสมาคมการค้า ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการ จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนทำการแทน ก็ได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการออกจากตำแหน่งกรรมการตาม ข้อบังคับของสมาคมการค้าแล้ว ให้กรรมการสมาคมการค้า ออกจากตำแหน่งเมื่อเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเมื่อต้อง คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่มี สิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้าใด ๆ อีก เว้นแต่จะพ้นกำหนด สามปีนับแต่ ได้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายหรือนับแต่วัน พ้นโทษ

มาตรา ๒๐ สมาชิกของสมาคมการค้ำมีสิทธิขอตรวจสอบ กิจการและทรัพย์สินของสมาคมการค้ำได้ โดยยื่นคำขอเป็น หนังสือต่อสมาคมการค้ำ

มาตรา ๒๑ สมาคมการค้าจะดำเนินกิจการได้แต่เฉพาะ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุ ที่ประสงค์
- (๒) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก แก้ไขอุปสรรค ข้อขัดข้องต่าง ๆ รวมทั้งเจรจาทำความตกลงกับบุคคลภายนอก

เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ใน วัตถุที่ประสงค์ สอดส่องและติดตามความเคลื่อนไหวของ ตลาดการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศเกี่ยวกับสินค้าที่ สมาชิกประกอบวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การค้า การเงิน เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ

- (๓) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจประเภท ที่อยู่ในวัตถุที่ประสงค์ แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทาง วิชาการ ตลอดจนข่าวสารการค้ำอันเกี่ยวกับวิสาหกิจนั้น ๆ
- (๔) ขอสถิติหรือเอกสาร หรือขอทราบข้อความใด ๆ จากสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุที่ ประสงค์ ทั้งนี้ด้วยความยืนยอมของสมาชิก
- (๕) ส่งเสริมคุณภาพของสินค้าที่ผลิตหรือจำหน่ายโดย ผู้ประกอบวิสาหกิจที่เป็นสมาชิกให้เข้ามาตรฐาน ตลอดจนวิจัย และปรับปรุงวิธีการผลิตและการค้าให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
- (b) ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการค้ำ อุตสาห-กรรม การเงิน หรือธุรกิจอื่นใดในทางเศรษฐกิจอันอยู่ในวัตถุ ที่ประสงค์
- (๗) ส่งเสริมการผลิตเพื่อให้สินค้ามีปริมาณเพียงพอแก่ ความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

- (๘) ทำความตกลงหรือวางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติ หรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจประเภทที่ อยู่ในวัตถุที่ประสงค์ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
- (ธ) ประนี้ประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิกหรือระหว่าง สมาชิกกับบุคคลภายนอกในการประกอบวิสาหกิจ

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้สมาคุมการคำกระทำการใด ๆ ดัง ต่อไปนี้

- (๑) ประกอบวิสาหกิจโดยสมาคมการค้านั้นเอง หรือ เข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิก หรือเข้ามี ส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจ กับบุคคลใด ๆ
- (๒) ดำเนินการด้วยประการใดๆ ในอันที่จะกดราคา สินค้ำหรือค่าบริการให้ตกต่ำเกินสมควรหรือทำให้สูงเกินสมควร หรือทำให้เกิดปั่นป่วนเกี่ยวกับราคาสินค้ำหรือค่าบริการ
- (๓) ให้เงิน หรือให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้เพื่อการกุศลสาชารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัชยาศัยในสังคม
- (๔) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อเพิ่ม ลด หรือ กำกัดปริมาณการผลิต ปริมาณสินค้าที่จำหน่ายหรือบริการอื่น

และการดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นผลเสียหายแก่ตลาดการค้า การเงิน ภายในหรือภายนอกประเทศ หรือเศรษฐกิจของ ประเทศ

- (๕) ตำเนินการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายการ แข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบวิสาหกิจ เว้นแต่ จะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายหรือระเบียบของทางราชการ
- (๖) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อ เศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๗) กิดกันหรือขัดขวางมิให้ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็น สมาชิกได้ตามข้อบังคับของสมาคมการค้าเข้าเป็นสมาชิกหรือ บังคับด้วยประการใด ๆ ให้เข้าเป็นสมาชิกโดยผู้นั้นไม่สมัครใจ หรือให้สมาชิกออกจากสมาคมการค้าโดยเจตนาอันไม่สุจริต หรือขัดต่อข้อบังคับของสมาคมการค้า
- (๘) เปิดเผยสถิติ เอกสาร หรือข้อความอันเกี่ยวกับ ประโยชน์ส่วนได้เสียโดยเฉพาะของสมาชิกผู้ใด เว้นแต่จะได้ รับความยินยอมเป็นหนังสือจากสมาชิกผู้นั้น
- (๔) ให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนิน กิจการในหน้าที่ของกรรมการ

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้สมาคมการค้าแบ่งบันผลกำไรหรือ รายได้ให้แก่สมาชิก หรือดำเนินการในทางการเมือง

หมวด ๔

การควบคุมสมาคมการค้ำ

มาตรา ๒๔ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้กรรมการหรือสมาชิกมาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของ สมาคมการค้า หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือ รายงานการประชุมของสมาคมการค้าได้

มาตรา ๒๕ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ ในสำนักงานของสมาคมการค้าได้ในระหว่างเวลาทำงานของ สมาคมการค้า

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นใปตามแบบที่ รัฐมนตรีกำหนด ในการปฏิบัติการของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือ ช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชื้แจงแก่นายทะเบียนหรือ พมักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ขอร้อง

มาตรา ๒๖ ให้สมาคมการค้าจัดทำทะเบียนสมาชิกเก็บ รักษาไว้ที่สำนักงานของสมาคมการค้า และให้ส่งสำเนาทะเบียน สมาชิกนั้นแก่นายทะเบียนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนเป็นสมาคมการค้า ทะเบียน สมาชิกนั้นอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและสัญชาติของสมาชิก
- (๒) ชื่อที่ใช้ในการประกอบวิสาหกิจและประเภทของ วิสาหกิจ
 - (๓) ที่ตั้งสำนักงานของสมาชิก
 - (๔) วันที่เข้าเป็นสมาชิก

เมื่อ มีการรับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับ
พะเบียนสมาชิก ให้สมาคมการค้าแจ้งการรับสมาชิกใหม่ หรือ
การเปลี่ยนแปลงนั้น ต่อนายพะเบียนภายในกำหนดเก้าสืบวัน
นับแต่วันที่รับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๓ ให้สมาคมการค้าจัดทำงบคุลอย่างน้อยครั้ง หนึ่งทุกรอบสิบสองเดือน อันจัดว่าเป็นรอบปีในทางบัญชีของ สมาคมการค้านั้น

งบคุลนั้นต้องมีรายการ แสดงจำนวนสินทรัพย์ และหนี้สิน ของสมาคมการค้า กับทั้งบัญชีรายรับรายจ่าย งบดุลต้องทำ ให้แล้ว เสร็จ และจัด ให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบ แล้ว นำเสนอ เพื่ออนุมัติต่อ ที่ประชุม ใหญ่ของสมาคมการค้าภายในกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่สิ้นปีการบัญชี

มาตรา ๒๔ ให้สมาคมการค้าจัดทำรายงานประจำปี แสดง ผลการดำเนินกิจการของสมาคมการค้าเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ ในคราวที่เสนองบดุล และให้ส่งสำเนารายงานกับงบดุลไปยัง นายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุม ใหญ่

มาตรา ๒๔ การแก้ ใจหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคม การค้าจะกระทำ ได้ก็แต่ โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และต้องนำ ไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าการแก้ ใข หรือเพิ่มเติมข้อบังคับนั้นขัดต่อวัตถุที่ประสงค์ของสมาคมการค้า หรือขัดต่อกฎหมาย ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการ แก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบงัคบนั้น

ถ้านายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนการแก้ ใจหรือเพิ่มเติม ข้อบังคับ ให้นำมาตรา ๑๐ วรรกสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ การตั้งกรรมการหรือการเปลี่ยนตัวกรรมการ ของสมาคมการค้ำ ต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายใน กำหนดสามสิบวันนับแต่วันตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการ

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าผู้ได้รับการตั้งให้เป็นกรรมการนั้น เป็นผู้ซึ่งใม่มีฐานะสมกวรหรือมีความประพฤติเสื้อมเสีย หรือ มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของ ประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน นายทะเบียนมีอำนาจจะไม่รับจดทะเบียนผู้นั้นเป็น กรรมการของสมาคมการค้า

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะขอตรวจหรือคัดเอกสาร หรือ ขอให้คัดและรับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสมาคมการค้ำ ให้ยื่น คำขอตามแบบที่นายทะเบียนกลางสมาคมการค้ำกำหนด

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏว่าคณะกรรมการ กรรมการหรือ สมาชิกของสมาคมการค้ากระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อ เสรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้คณะกรรมการ กรรมการหรือสมาชิกนั้นระงับ
หรือจัดการแก้ไขการกระทำนั้นภายในระยะเวลาที่นายทะเบียน
กำหนด

มาตรา ๓๓ เมื่อสมาคมการค้ากระทำการอันเป็นการ ผ่าฝืนมาตรา ๒๒ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือ เป็นรายบุคคลออกจากตำแหน่งได้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการ หรือกรรมการนั้นไม่มีสิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้าอีก เว้น แต่จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกรัฐมนตรีสั่งให้ออกจาก ตำแหน่ง

มาตรา ๓๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสมาคมการค้าใดจะ ดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรืออาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ กวามมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็น หนังสือให้สมาคมการค้านั้นแจ้งวันเวลาประชุมทุกคราวมาให้ นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีเช่นนี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปพังการ ประชุมได้ สมาคมการค้าใด ไม่ แจ้งวัน เวลาประชุมตามคำสั่งของนาย ทะเบียน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้สมาคมการค้านั้นงด การประชุมได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวันนับ แต่วันที่นายทะเบียน สั่ง

ในกรณีที่นายทะเบียนมีกำสั่งให้งดการประชุม ให้นำ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของสมาคมการค้ำลงมติ อันเป็นการผ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคมการค้ำ เมื่อ สมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ให้นาย-ทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนมตินั้นได้ แต่ในกรณีที่สมาชิกร้องขอ ให้เพิกถอนนั้น ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวันแต่วันที่ ได้ลงมตินั้น

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกสมาคมการคำได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อปรากฏว่าการกระทำของสมาคมการค้าผิดต่อ กฎหมาย หรือเป็นภัยต่อเสรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๒) เมื่อสมาคมการค้าปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๔

- (๓) เมื่อสมาคมการค้าปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๒๒ และการกระทำนั้นเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) เมื่อสมาคมการค้าไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป หรือหยุดดำเนินกิจการตั้งแต่สองปีขึ้นไป
- (๕) เมื่อปรากฏว่าสมาคมการค้ำให้ หรือยอมให้ บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ
- กรรมการของสมาคมการค้าที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกตาม (๑) (๒) (๑) หรือ (๕) ผู้ใดซึ่งมีส่วนในการกระทำอันเป็นเหตุ ให้สมาคมการค้านั้นถูกรัฐมนตรีสั่งให้เลิก ไม่มีสิทธิเป็น กรรมการสมาคมการค้ำอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดสามปั่นับแต่ วันที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกสมาคมการค้ำนั้น

หมวด ๕

การเลิกสมาคมการค้ำ

มาตรา ๓๗ สมาคมการค้าย่อมเลิกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีข้อบังคับกำหนดให้เลิกในกรณีใด เมื่อมีกรณี นั้น

- (๒) ถ้าตั้งโดยมีกำหนดเวลา เมื่อสิ้นกำหนดเวลานั้น
 - (๓) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก
 - (๔) เมื่อล้มละลาย
 - (๕) เมื่อรัฐมนตรีสั่งให้เลิกตามมาตรา ๓๖

ให้สมาคมการค้าที่เลิกตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้ำวันนับแต่วันที่ เกิดมีเหตุที่ทำให้เลิก

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ วรรคสาม เมื่อสมาคม การค้าใดเลิกไป เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๘ ให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาต และขีดชื่อสมาคมการค้านั้น ออกจากทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาคมการค้านั้น คงคำเนินการต่อไปได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชีเท่านั้น

มาตรา ๓๕ การชำระบัญชีสมาคมการค้าซึ่งเลิกตาม มาตรา ๓๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์อันว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน ห้าง หุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เมื่อใต้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่ เท่าใดจะแบ่งให้แก่สมาชิกของสมาคมการค้าไม่ได้ ทรัพย์สิน ทั้งนั้นจะต้องโอนไปให้แก่นิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุที่ประสงค์เกี่ยว กับการกุศลสาธารณะตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสมาคม การค้า หรือถ้าไม่ได้ระบุไว้ก็ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ ว่าจะโอนไปให้แก่นิติบุคคลใดที่มีวัตถุที่ประสงค์เกี่ยวกับการ กุศลสาธารณะ ในกรณีนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้ทรัพย์สิน ที่เหลือนั้นตกเป็นของรัฐ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ต้อง ระวางโทษจำกุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดเป็นสมาชิกของสมาคมการค้ำที่มิได้รับ อนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๓ สมาคมการค้ำใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดผ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับ ใม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสืบบาทจนกว่า จะได้จัดการแก้ไขให้ถูกต้อง มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้ำสิบบาทจนกว่า จะเลิกใช้

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๔ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ วรรกสิ์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๗ สมาคมการค้าใดไม่ยอมให้สมาชิกตรวจสอบ กิจการและทรัพย์สินของสมาคมการค้านั้นตามมาตรา ๒๐ ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๘ สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ หรือ มาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔ ธ กรรมการของสมาคมการค้าผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๒๒ หรือกระทำการอันเป็นการผิดวัตถุที่ประสงค์ของ สมาคมการค้าและการกระทำนั้นเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคง ของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ หรือยังขึ้นเป็นกรรมการ หรือสมาชิกของสมาคมการค้าที่เลิกตามมาตรา ๓๘ หรือตาม มาตรา ๕๕ วรรคสามแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ บรรดาสมาคมที่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราช-บัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีลักษณะหรือวัตถุที่ประสงค์อย่างเดียว กับสมาคมการค้ำ หากประสงค์จะเป็นสมาคมการค้ำตาม พระราชบัญญัตินี้ต้องขออนุญาตเป็นสมาคมการค้ำภายในกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้รับ อนุญาตให้เป็นสมาคมการค้ำตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นาย ทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ชืดชื่อ สมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนสมาคม

บรรคาทรัพย์สินและหนี้สินของสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุ ที่ประสงค์อย่างเคียวกับสมาคมการค้ำที่ได้รับอนุญาต และจด ทะเบียนเป็นสมาคมการค้ำตามพระราชบัญญัตินี้ ให้โอนมาเป็น ของสมาคมการค้ำที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่

ถ้าสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุที่ประสงค์อย่างเดียวกับ สมาคมการค้าที่ใต้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ไม่ขออนุญาตเป็นสมาคมการค้าตามพระราช-บัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า เป็นอันเลิก และให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ขีดชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนสมาคม

ถ้าสมาคมไม่พอใจในคำสั่งของนายทะเบียนตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ให้ขีดชื่อออกจากทะเบียนสมาคม ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยืนอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๘ ราชกิจจานุเบกษา 🍅 เมษายน ๒๕๐ ธ

รัฐมนตรี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี

ค่าธรรมเนียม

(,	คำขอ	ນນັ້ນຄະ	๒ บาท
(la)	ใบอนุญาตสมาคมการค้ำ	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(m)	ใบแทนใบอนุญาตสมาคมการค้ำ	ฉบับละ	๕๐ บาท
(໔)	การจดทะเบียนแก้ไขหรือเพิ่มเติม		
	ข้อบังคับ หรือการจดทะเบียนตั้ง		
	หรือเปลี่ยนตัวกรรมการ	ครั้งละ	๕ บาท
(ه)	การขอตรวจหรื่อคัดเอกสาร	ครั้งละ	๕ บาท
(b)	การขอให้คัดและรับรองสำเนา		
	เอกสาร	ฉบับละ	๒ ∘ บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง จากในเวลานี้ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยสมาคมการคำโดยเฉพาะ การค้าต่าง ๆ ที่มือยู่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมธรรมดาตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่วัตถุที่ประสงค์ และวิชีดำเนินการของ สมาคมการค้าย่อมแตกต่างกับสมาคมธรรมดาเป็นอันมาก การค้าย่อมมือิทธิพลสำคัญเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ และอาจดำเนินกิจการอันทำให้เกิดความปั่นป่วนแก่ตลาดการค้ำหรือ ตลาดการเงินทั้งในประเทศและนอกประเทศ หรือกระทำการใด ๆ อัน เป็นการกระทบกระเทื่อนการครองชีพของประชาชนได้ สมควรที่จะแยกสมาคมการค้าออกจากสมาคมธรรมดา และวางระเบียบ ในการจัดตั้ง กำหนดขอบเขตแห่งวัตถุที่ประสงค์ วิธีดำเนินกิจการของ สมาคมการค้า และการควบคุมการดำเนินงานของสมาคมการค้า กำหนดข้อห้ามมิให้สมาคมการค้าดำเนินการใด ๆ อันจะเป็นผลกระทบ กระเทือนการค้า เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ **กำหนดวิธ**ีการลงโทษสมาคมการค้าเมื่อดำเนินการอันผิดกฎหมาย ทั้งการสั่งยุบเลิกสมาคมการค้า จึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมาย ว่าด้วยสมาคมการค้าขึ้นโดยเฉพาะ